

TOEZICHT

‘Je moet verder, dus maak er wat van’

Twee jaar geleden verloor Dorien Verloop (49) haar man, hartchirurg in het UMC Utrecht, aan een hartstilstand. Ze bleef achter met hun twee dochters. Nu zet ze zich in voor jongeren die een ouder hebben verloren. Ze heeft behoefte aan zin- en betekenisgeving en hoopt in september haar boek *Niet alleen op de wereld* te publiceren. ‘Kinderen hebben zo’n sterk intuïtief bewustzijn. Je doet ze tekort als je emoties probeert te ontkennen.’

➔ **PAGINA 17**

pagina 2, 07-03-2022

© Het Financieele Dagblad

‘Onze woonkamer was ineens een crime scene’

Twee jaar geleden verloor Dorien Verloop (49) haar man aan een hartstilstand. Ze bleef achter met hun twee dochters. Nu zet ze zich in voor jongeren die een ouder hebben verloren.

Tegenslag

In Tegenslag vertellen ondernemers, bestuurders, politici en kunstenaars over de dieptepunten in hun loopbaan. En hoe zij die te boven kwamen.

Dorien Verloop werkt nu met jongeren die een ouder hebben verloren: ‘Kinderen hebben zo’n sterk intuïtief bewustzijn. Je doet ze tekort als je emoties probeert te ontkennen.’

FOTO'S: MARK HORN VOOR HET FINANCIËLE DAGBLAD

Het is een woensdagochtend als alle andere, 29 januari 2020. Dorien Verloop, onderzoeker bij de Rekenkamer Hilversum, haast zich naar haar werk. Haar dochters, dan 13 en 15 jaar, fietsen naar school. In de woonkamer blijft haar man Marc Buijsrogge, hartchirurg in het UMC Utrecht, alleen achter met de krant. Hij is sinds kort minder gaan werken en heeft op woensdag vrij.

Begin van de middag pakt Verloop haar telefoon uit haar tas en ziet dat ze vijf gemiste oproepen heeft van haar oudste dochter. Ze belt haar dochter terug en hoort meteen de paniek in haar stem. ‘Papa is dood.’

Verloop rent naar de kelder waar haar fiets staat en fietst naar huis. Onderweg wordt ze ingehaald door een ambulance met gillende sirenes. ‘Onze woonkamer, waar ik me altijd veilig heb gewaand, was veranderd in een *crime scene*.’

Het ambulancepersoneel is bezig Buijsrogge te reanimeren. ‘Na twintig minuten kwamen ze naar me toe. Het was niet gelukt zijn hart op gang te brengen. Ik zei dat ze mochten stoppen. Dan word je voor het eerst gecondoleerd.’

ROUW MET KINDEREN

Onderzoek naar de doodsoorzaak wijst uit dat Buijsrogge, net 48 jaar geworden, is overleden aan een hartstilstand.

‘Ik heb psychologie gestudeerd, maar het woord rouw kwam in niet één van mijn studieboeken voor’

Vlak na het overlijden van haar man breekt het coronavirus uit. Verloop wil net proberen haar leven weer een beetje op te pakken, als ze met haar dochters thuis komt te zitten. ‘We waren op onszelf aangewezen. Precies op een moment waarop het belangrijk was ritme en structuur te hebben in ons leven.’

Toch helpt het haar ook in haar rouwproces. ‘Ik kon mijn wereld klein en overzichtelijk houden. Ik werd niet geconfronteerd met feestjes of verjaardagen waar ik eigenlijk nog niet aan toe was en kon er veel zijn voor de meisjes.’

Verloop wil op dat moment graag praten met mensen die hetzelfde is overkomen. ‘Ik zocht houvast. Ik heb psychologie gestudeerd, maar het woord rouw kwam in niet één van mijn studieboeken voor.’ Om zich heen ziet ze wel leeftijdgenoten die gescheiden zijn, maar ze kent geen enkele andere weduwe met jonge kinderen.

Ze heeft bovendien behoefte aan zin- en betekenisgeving. ‘Na de eerste fase van overleven overzie je de schade die onherstelbaar is. Door de enorme impact voelde ik me gedwongen om na te denken over wat ik echt belangrijk vind.’

In de plaatselijke krant leest Verloop een interview met Nancy Tromp, oprichter van de EvE Foundation. Deze stichting begeleidt jongeren van 14 tot 24 jaar die een ouder hebben verloren. Zij volgen een programma van zes bijeenkomsten waarin ze met elkaar praten over hun verlies, zingeving en talentontwikkeling. Dat spreekt Verloop aan. Ook omdat ze zelf twee dochters heeft van die leeftijd. ‘Ik vroeg me vaak af: hoe moet dat nu met mijn kinderen?’

RUGZAKJE

Verloop maakt een afspraak met Tromp. Ondertussen is ze ook begonnen met een studie rouw en verlies aan de Sociale Academie Utrecht. Het streven van de EvE Foundation is om in elke grote stad een groep te kunnen opstarten voor twaalf jongeren. Tromp vraagt of Verloop er een in Utrecht wil opzetten. Ze is op dit moment bezig met fondsenwerven en zal, als de financiering rond is, de groep begeleiden.

Haar betrokkenheid bij de stichting geeft Verloop veel voldoening. ‘Tieners hebben een hoop baat bij contact met lotgenoten. Iedereen moet zijn eigen rugzakje dragen, maar je kunt wel helpen door naar ze te luisteren en te leren dat verdriet er mag zijn.’ Het is een les die ze ook van haar eigen dochters leert.

Eind februari werd Verloop 49. ‘Marc is nooit zo oud geworden. Hij was er bovendien niet meer om me een knuffel te geven.’

Voor de kinderen probeert ze haar verdriet te verbergen. Als ze de keuken binnenstapt, zegt haar oudste dochter: ‘Mam, ik zie dat je verdrietig bent, dat mag toch.’ Verloop beaamt dat ze Marc mist. ‘Kinderen hebben zo’n sterk intuïtief bewustzijn. Je doet ze tekort als je emoties probeert te ontkennen.’ Haar jongste dochter geeft haar als verjaardagscadeau het boek *Het is oké om je niet oké te voelen*.

OK-KLOMPEN

Een paar maanden geleden is in het UMC Utrecht de overdrachtsruimte op de afdeling cardiothoracale chirurgie omgedoopt tot Marc Buijsroggezaal. Verloop sprak de afgelopen jaren een aantal malen met artsen die met haar man hadden samengewerkt. Ze merkte dat de dood van Marc in het ziekenhuis grote indruk heeft gemaakt. ‘Het is zo schrijnend dat dit nou net hun specialisatie is. Elke dag opereren ze patiënten aan hun hart en dan overlijdt je collega thuis alleen aan een hartstilstand.’

De kamer van Buijsrogge was tot voor kort nog intact. Zijn ok-klompjes stonden naast zijn bureau en de tekeningen van de kinderen hingen aan de muur. ‘Zijn collega’s moesten net als ik verder. Ze wilden graag een kunstwerk voor hem plaatsen of een foto om Marc te herdenken. Ik opperde om een ruimte naar hem te vernoemen.’

Na afloop van de opening van de zaal liep Verloop met een perenboompje in haar armen het ziekenhuis uit. Een cadeau van het ziekenhuispersoneel. Het boompje staat nu in de achtertuin. ‘Als ik ernaar kijk, denk ik aan wat Marc gezegd zou hebben als hij nog iets tegen me had kunnen zeggen: “Het is wat het is. Je moet verder, dus maak er wat van”.’

Floortje Gunst is medewerker van Het Financieele Dagblad

CV

- **1971** Geboren op 21 februari in Woerden
- **1991-1996** Studie psychologie aan de Universiteit Utrecht
- **1996-heden** Diverse banen als onderzoeker en adviseur bij overheden en in bedrijfsleven
- **2010-heden** Onderzoeker bij de Rekenkamer Hilversum
- **2020-heden** Coach EvE Foundation
- **2020-heden** Studie rouw en verlies aan de Sociale Academie Utrecht

Dorien Verloop hoopt in september het boek *Niet alleen op de wereld* te publiceren.